

Centenarul CCP-BDAR sărbătorit la Bistrița

CENTENARUL CCP-BDAR

În ziua de 25 septembrie 2022, Centenarul CCP-BDAR a fost sărbătorit și în Sala Polivalentă din municipiul Bistrița, plină până la refuz. La evenimentul organizat de bisericile penticostale din Bistrița și coordonat de pastorul Victor Cîmpean, au participat membrii și reprezentanții bisericilor penticostale din județul Bistrița Năsăud, pastorul Vasile Bojor, președintele CRP Cluj și pastorul Moise Ardelean, președintele CCP-BDAR (foto sus).

Au răspuns invitației președintele Consiliului Județean Bistrița-Năsăud, primarul municipiului, primari din județ, deputați și senatori din Parlamentul României și reprezentanți ai presei locale.

În mesajul de bun venit adresat participanților de pastorul Victor Cîmpean, inspirat din imnul intonat de corurile reunite „O, cât de bun e Domnul”, acesta a evocat și momente de la sărbătoarea Centenarului penticostal din 10 septembrie 2022, la Păuliș, județul Arad, unde s-a înființat prima biserică penticostală din România.

Pastorul Feti Sever de la biserica „EMANUEL” Bistrița a rostit rugăciunea „Tatăl nostru”, iar mai apoi a binecuvântat lucrările Domnului și progresul Evangheliei în țara noastră.

Alin Timofte, Remus Oniga și Valeriu Trufin au dirijat grupul de laudă și închinare și corurile reunite pentru gloriificarea lui Dumnezeu.

În cuvântul său, primarul Ioan Turc a felicitat Cultul Creștin Penticostal și a propus întregii audiențe să rostească împreună „Psalmul 23”, accentuând că „Domnul este păstorul meu” se împlinește în activitatea Cultului Penticostal, având în vedere dezvoltarea acestuia.

Apreciind contribuția comunității penticostale în peisajul economic, cultural și social al județului Bistrița-Năsăud, domnul Emil Radu Moldovan (foto jos), președintele Consiliului Județean, a evocat nevoia omului de comuniune cu Dumnezeu, mai mult, având în vedere vremurile dificile pe care le traversăm, credința în Dumnezeu și ajutorarea aproapelui dovedindu-se două jaloane prin care oamenii pot și trebuie să devină slujitori devotați, în așteptarea marelui eveniment al revenirii lui Isus Hristos. La finalul mesajului său, a înmănat pastorului Victor Câmpean, din partea CJ Bistrița-Năsăud, diploma „100 ani de activitate penticostală în România”.

După intonarea imnului „Până aici Dumnezeu ne-a ajutat”, pastorul bistrițean Ioan Szasz, doctor în teologie, profesor la ITP București a prezentat referatul „Istoria penticostalismului în România”, în care a evocat momente importante inspirate din istoria celor 100 ani de activitate penticostală în România, cu un accent deosebit pe activitățile „începuturilor” în județul Bistrița-Năsăud.

Au fost nominalizați primii cutezători din județul nostru care au avut parte, pe lângă bucurie, și de prigoniri (bătăi, arestări, închisoare, dar și demolarea unor lăcașuri de cult).

În județul Bistrița-Năsăud, penticostalismul a fost influențat mult, la începuturile lui, de imigranți convertiți din Basarabia și Bucovina de Nord, care s-au stabilit în localități din județul nostru, dar și prin întoarcerea din primul război mondial a unor frați botezați nou testamental.

Cele mai reprezentative zone de expansiune penticostală în județul Bistrița-Năsăud au fost localitățile situate pe Valea Someșului și pe Valea Țibleșului.

Primii penticostali bistrițeni au fost fratele Frăsincan, din Nimieș, întors convertit de pe front în anul 1916 și Scripeț Ioachim, din Șanț, întors de pe front, din Italia, în 1918, care, expulzat din localitate de autoritățile vremii, este nevoit să se stabilească în Rodna Veche. Fiind bolnav, în urma războiului, în scurt timp a decedat, dar făclia credinței a mers mai departe prin mama lui, care se botează în 1920 și rezistă persecuțiilor peste 22 ani, participând la culegerea primelor roade, 12 persoane botezate în apă la botezul organizat în comuna Șanț.

Un alt credincios penticostal a fost Macedon Lența, convertit pe frontul din Rusia. El s-a întors prin anii 1922, în Mijloceni Bârgăului. Tot de pe front s-au întors convertiți: Cârceie Petru, Olar Ioan, Pici Zaharia și Griga Grigore din Ilva Mare.

În 1923 are loc primul botez în localitatea Maieru, unde a fost întemeiată prima biserică penticostală din județul Bistrița-Năsăud. Aici, în anul 1933, erau aproximativ 80 de credincioși, iar predicator a fost Deac Ioan (primul prezbiter ordonat pe Valea Someșului, în anul 1931), iar mai apoi, din 1936, Mogovan Vasile.

Peste locuitorii din Maieru s-a abătut un val de persecuție în anul 1938, pe data de 24 aprilie, când 13 credincioși au fost „descoperiți” în timpul unei adunări de rugăciune, considerată clandestină și au primit pedepse cu închisoarea: Alexandru Androneș (al lui Onisim), 4 luni; Lazăr Avram (al lui Iacob), Iacob Istrate, Filip Motofelea (al lui Simion), Gavrilă Cârceie (al lui Iovu), Vasile Croitoru (al lui Ioan), Ion Cotuț (al lui Iacob) și Ioan Dumitru (al lui Maștei), câte 2 luni; iar Teodora Hădărău (a lui Chifăr), Măriuca Nuț (a lui Alexandru, în alt document apare „a lui Teodor”), Tudosia Pop (a lui Martin) și Ioana Dumitru (a lui Filip), câte o lună.

O experiență deosebită este relatată în Revista Cuvântul Adevărului la Aniversarea a 85 ani de la înființarea primei biserici penticostale din România. În localitatea Maieru, la sărbătoarea Învierii Domnului (a doua zi), trei frați, împreună cu soțiile lor și mamele a doi dintre ei au fost găsiți rugându-se. Ca pedeapsă, au fost puși să încarce pietre într-un car și, în loc de animale, au trebuit să tragă ei la jug. Distanța pe care au tras carul a fost de 1,5 km. La capătul drumului, în prezența a sute de oameni care priveau și îi batjocoreau, au fost obligați să se roage, iar una dintre surori a avut o descoperire: „Așa vorbește Domnul; nu vă rușinați, voi care ați tras la jug, că Eu voi lucra și pe unde au călcat pașii voștri vor călca pașii a sute și mii de copii ai mei.”

Astăzi, această biserică are 500 de membri majori, 600 aparținători și 300 plecați în diaspora. Din Maieru au plecat

în România, Europa, America și Australia 28 de slujitori ordinați.

Pastorul Marin Sandu, născut în 1929, care a locuit 22 ani în Ciceu – Giurgești, mărturisește, în revista Cuvântul Adevărului, că a venit odată la biserică și, auzind Cuvântul lui Dumnezeu, a zis în inima lui: „Doamne, eu vreau să cred, dar nu știu ce”. Un frate s-a ridicat de pe genunchi și i-a spus ce i-a descoperit Duhul lui Dumnezeu: „Tocmai de aceea te-am adus aici, ca să știi ce să crezi și ce ai să propovăduiești”. A devenit apoi un neobosit evanghelist și pastor, consilier până în anul 2011 (82 ani), când „cererea” de a fi înlocuit cu un slujitor mai tânăr i-a fost aprobată.

În anul 1931, Anton Știr întemeiază Biserica penticostală din Ciceu Poieni, iar în anul 1932, Hiticaș Ioan fondează Biserica din Căianu Mare.

În anul 1932, Rus Elisei, întors la Domnul în anul 1921, rostește prima predică în localitatea Dobric, la familia mătușii sale, unde a folosit o grămadă de lemne, drept amvon, pentru a putea fi văzut și auzit. A fost arestat și trimis la Procuratura din orasul Dej, unde a fost amendat.

În anul 1932, este fondată Biserica din Dobric, de către Dumitru Moldovan, aici având loc una dintre cele mai mari treziri penticostale din județul Bistrița-Năsăud. Dumitru Moldovan, diacon în biserica ortodoxă, se converteste la penticostalism și își mărturisește credința în apa botezului. În 1934, este ordonat la Cluj, împreună cu Rus Elisei, de pastorul Ioan Bododea, din Alba Iulia. În perioada 1930-1940, în localitatea Dobric a fost o mare trezire spirituală. În cartea Istorie Penticostală din Bistrița Năsăud - scrisă de Dumitru Muntean este relatat episodul în care fratele Dumitru Moldovan a auzit o voce care-l chema pe nume „Dumitre, scoală-te, scoală-te!” Înțelegând că este glasul Domnului, s-a pus pe genunchi, s-a rugat, devenind mai apoi un foarte mare evanghelist, fiind însoțit de darurile Duhului Sfânt.

Un bun cunoscător al scripturii a fost și Lazăr Gheorghe care, la 79 ani, cu ocazia sărbătoririi a 70 ani de la înființarea bisericii Penticostale (2002) povestește despre lucrările mărețe desfășurate în localitatea Dobric, unde erau „descoperite tainele inimii” și oamenii se întorceau la Dumnezeu, astfel că, în prezent, peste 90% din populația localității este penticostală.

În anul 1935 este întemeiată Biserica din Cristești Ciceului, care va fi păstorită din anul 1948 de către Stanciu Ioan până în anul 1997.

Fratele Diagan Ioan a fost prins la rugăciune la fratele Deus Teodor fiind pedepsit prin bătaie. În perioada 1936-1942 biserica a funcționat în casa acestuia, el fiind conducător.

Biserica a mai funcționat și în casele fraților Tătar, Mureșan, Viregan Pop, Stanciu Gheorghe și Stanciu Ioan - ordonat pastor în anul 1948. În perioada 1942-1945, biserica a funcționat într-un spațiu închiriat. Printre pionierii penticostali sunt și familiile Mesaroș, Blaga Gheorghe, Tătar Gheorghe, Szabo Gheorghe.

În anul 1952 a început construcția casei de rugăciune, iar prin strădania fraților, în anul 1955 a fost inaugurată la Cristești Ciceului, prima casă de rugăciune din județul Bistrița-Năsăud, clădire renovată care există și astăzi. Casa de rugăciune a fost construită în grădina lui Lupu Ioan, care a dorit să doneze această grădină, intabulată la aceea dată pe Filiala Penticostală Ciceu-Cristești. A fost sprijinit în lucrare de diaconii Boroș Anton și Pop Nicolae.

Între anii 1955-1960 Stanciu Ioan a fost alături de Rusu Elisei de la Negrilești în organizarea și coordonarea primei filiale regionale cu sediu la Ciceu-Cristești, care a funcționat

o perioadă sub numele „Asociația religioasă Penticostală, filiala Cristeștii-Ciceului” și care a fost mutată mai târziu la Cluj, în urma recunoașterii Cultului Penticostal, având ca supraveghetor pe pastorul Sima Ioan.

În perioada anilor 1948-1950 se convertește la credință sora Mureșan Paraschiva, prima creștină penticostală din localitatea Uriu. În anii imediat următori, în localitate se stabilesc frații Murza: Alexandru, Teodor, Nelu și sora lor Marița. Se întâlnesc cu Zegrean Liviu - slujitor în biserica ortodoxă și, după ce studiază Cuvântul lui Dumnezeu, ajung la concluzia că botezul, mântuirea sufletului și slujirea lui Dumnezeu nu sunt opționale și de aceea, după ce sunt botezați încep activitatea de misiune în toată zona.

Primele încercări de a construi o casă de rugăciune, datează din anul 1957 când Zegrean Cristina donează terenul pentru construcția casei de rugăciune. Autoritățile vremii nu au aprobat însă construcția, întâlnirile având loc la locuința pastorului Murza Alexandru. Frații au construit o casă de locuit ce avea o camera mare, unde se oficiau actele de cult, în clandestinitate.

Femeie cu vază în localitate și având multă râvnă, sora Cristina a desfășurat o activitate de misiune intensă, scriind citate din Biblie și deplasându-se la târguri, ca să discute cu oamenii și să le înmâneze câte o scrisoare, provocându-i să se gândească la Dumnezeu și la credința creștină.

Fiind urmărită de Miliție și amenințată să nu mai „publice manifeste”, a schimbat strategia, plătind persoane care să scrie versetele, iar ea doar le distribuia, astfel neputând să i se mai recunoască scrisul.

Până în anul 1964, biserica a funcționat în mai multe case proprietatea lui Murza Alexandru, Murza Teodor, Murza Nelu, iar mai apoi, invocând numărul de credincioși, autoritățile au impus arondarea membrilor din Uriu la biserica penticostală Cristeștii-Ciceului.

După 1989, pe terenul donat s-a construit, în sfârșit, actuala casă de rugăciune, păstorită de Murza Alexandru, Oniga Victor, Murza Petru, Cîmpean Victor și, în prezent, de Alexa Săndel.

Biserica din Ilva Mică ia naștere în anul 1937 prin Gagea Mihăilă, Eremie Silvan și Loghin.

Biserica Feldru se formează în perioada 1926-1930, iar biserica Sîngeorz Băi în anul 1935, pastor George Mărcuș.

Biserica din Breaza este fondată în anul 1938 de către Pop Loghin.

Până în anii 1940 sunt întemeiate mai multe biserici: Lunca Ilvei, Mireș, Nepos, Șanț, Poienile Zagrei, Domnești, Feldru (fondator Gagea Mihăilă), Cepar, Leșu Ilvei, Zagra, Cociu, Dumitra, Rebrîșoara (fondator Roș Nicolae), Ilva Mare, Coșbuc, Arcalia, Romuli, Rebra (fondator Pop Dionisie), Șieu.

În anul 1935, prezbiterul Ioan Deac se stabilește la Bistrița, unde deschide în locuința proprie prima formă de organizare a bisericii. Anul 1947 este important pentru orașul Bistrița, pentru că apare prima biserică penticostală, prezbiter George Gabor și Pricopie Ioan, în cartierul Bobeica, iar din 1950 pe Stada Ungurească. Născut în anul 1910, în Ilva Mică și ordonat în 1938 prezbiterul Mihăilă Gagea se stabilește în Bistrița, unde, în anul 1965, îndeplinește responsabilitatea de conducător al Bisericii Penticostale. Evanghelist și poet, din inima și mintea sa au izvorat minunate cântări și poezii dedicate spre Slava Domnului, care au fost publicate abia în anul 2004 prin grija urmașilor săi.

Biserica își continuă activitatea în spațiul închiriat de la familia Vladica Avram pe strada 1 Decembrie, până în anul

(urmare din pag. 13)

1977, când autoritățile decid exproprierea terenului pentru construcția unor blocuri. Membrii bisericii găsesc soluția de a cumpăra un imobil pe str. Mihai Viteazul nr. 15 unde în urma consolidărilor și amenajărilor făcute în timp record, reușesc să poată funcționa, deși nu au primit toate aprobările de funcționare. În mai multe rânduri, autoritățile vremii au amenințat și încercat demolarea clădirii, invocând modificarea destinației imobilului și reamenajarea acestuia ca biserică. Nu s-a reușit acest lucru, biserica se înmulțea, fapt ce a dus la o formă de persecuție acerbă, membrii și conducătorii fiind urmăriți la locul de muncă și intimidati cu întreruperea contractelor de muncă. Gherasim Vasile, cadru militar, a fost trecut în rezervă pentru faptul că a devenit credincios penticostal și mai târziu pastor.

În anul 1988, datorită faptului că spațiul era neîncăpător ceea ce a dus și la unele frământări interne în cadrul bisericii, o parte dintre membri au hotărât să ceară aprobarea construirii celei de a doua biserici în municipiul Bistrița, depunând documentațiile necesare în acest sens.

În primăvara anului 1989, un grup de aproximativ 300 de enoriași s-au adunat la slujbă într-o casă particulară, pe bulevardul Republicii nr. 16 în casa fraților Sighartău Ioan, Petru și Ezechiel.

Refuzul sistematic și nejustificat al autorităților de a elibera autorizația de construire și de a răspunde la solicitare a determinat o poziție fermă din partea credincioșilor, care au comunicat Consiliului Județean și Miliției că la 1 august se începe construirea Casei de Rugăciune, pe strada Cloșca nr. 7, pe un teren proprietatea lui Sighartău Ioan.

În doar 20 zile de la începerea lucrărilor s-a ajuns la acoperișul noului locaș de cult. Când s-a ajuns la această fază, în loc de autorizația de construire s-a primit o somație prin care se solicita imperativ demolarea construcției. Timp de 10 zile, biserica a fost păzită de peste 100 persoane concomitent, printre care erau și copii. După 2 încercări de demolare nereușite, membrii comitetului de inițiativă și pastorii Oniga Victor - coordonator județean, Berci Ioan, Gherasim Vasile au fost chemați la Inspectoratul Județean de Miliție, unde, în prezența întregului activ de conducere, în frunte cu șeful Securității și al Miliției au fost somați și amenințați că dacă nu dărămă construcția „o să vă pară rău”. La 31 august 1989, joi seara, a fost ultimul serviciu religios.

La 1 septembrie 1989, la orele 4.00 forțele de represiune s-au prezentat pentru demolare, însă nu au reușit, având în vedere numărul mare de credincioși ce erau adunați la construcție.

S-au retras, dar la ora 9.00 în aceeași zi, forțele milițienești, cu mascați, au venit în număr foarte mare, cu macarale, buldozere, autobuze, au încercuit biserica, au evacuat toți enoriașii și i-au transportat în localitatea Livezile, la 15 km, unde au fost lăsați să se întoarcă pe jos. Toți pastorii au fost convocați la Miliție. Odată eliberată curtea și construcția, a urmat demolarea, finalizată până seara.

Toți conducătorii de unități comerciale care au furnizat materiale, utilaje și forță de muncă pentru construcție au fost înlocuiți din funcții, inclusiv funcționara care a procesat plata bancară către unitatea care a furnizat structura metalică a construcției. A început o persecuție dură împotriva credincioșilor. La terminarea demolării, primarul orașului a declarat „Cât voi fi eu primar, nu se va construi vreo biserică”.

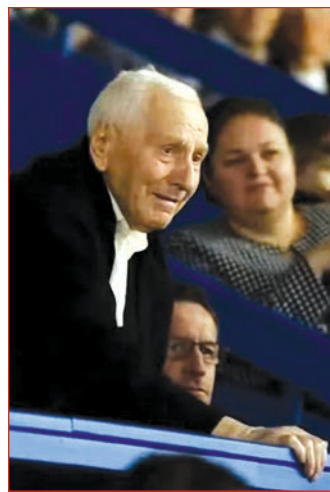
La 14-16 decembrie 1989, împuternicitul departamentului Cultelor din România a venit la Bistrița, cu ordine precise de

la București. Fratele Sigartau Petru își amintește că s-a rugat pentru izbăvire și a deschis Biblia în cartea Daniel 5:24-28. Încurajat, a primit liniște în suflet, așteptând împlinirea, care nu a întârziat, astfel că, la doar câteva zile, guvernul comunist și președintele Ceaușescu au fost înlocuiți.

Odată cu căderea regimului comunist, biserica s-a organizat, sub conducerea pastorului Dionisie Drădici și, în numai 2 ani a fost terminată construcția lăcașului de cult al Bisericii „Sfânta Treime” de pe strada Trandafirilor, nr. 45, având responsabil de șantier pe Deac Viorel. În ziua de Florii - 11 aprilie 1992 - casa de rugăciune a fost inaugurată. Afirmatia dictatorului „când va face plopul pere și răchita micșunele” s-a dovedit atât de ușoară, ca și în cazul primarului... a căzut regimul și au căzut și ei. Din anul 1998 biserica a fost condusă de pastorul Deac Viorel, care a slujit 21 ani, iar din anul 2018 de pastorul Cîmpean Victor.

În bisericile penticostale din Bistrița au mai slujit în funcții de conducere pastorii: Ileni Iacob, Gherasim Vasile, Berci Ioan, Oniga Victor. În prezent, în municipiu sunt 12 biserici penticostale cu peste 4500 de membri. Biserica „Sfânta Treime” are peste 1900 enoriași, iar Biserica „Emanuel” peste 1250.

În orașul Beclean, biserica a fost întemeiată de frații Szasz, în anul 1949, pe strada Căramidarilor nr. 2, unde a funcționat până în anul 1970. În perioada 1947-1958 slujbele erau în limba maghiară, apoi până în 1987 slujbele s-au desfășurat bilingv, iar apoi, doar în limba română.

Cu emoție în glas, fondatorul primei biserici penticostale din orașul Beclean, Szasz Ioan (94 ani - foto), prezent la eveniment, a mulțumit lui Dumnezeu pentru minunile Lui, întreaga audiență fiind copleșită de smerenia și mărturia acestui frate deosebit.

La Șintereag, componenții familiei Sighartău și-au asumat misiunea de a fi promotorii penticostalismului încă din anul 1950. Prima biserică a funcționat în perioada 1960-1964, în casa fratelui Ioan Sighartău Ostașul, apoi autoritățile vremii au luat măsura închiderii bisericii

și arondării la biserică din Cocui, la 6 km. În anul 1990, s-a obținut autorizația de a construi casa de rugăciune, păstorită de-a lungul timpului de Blaga Ștefan, Bojor Vasile, Cîmpean Victor și Ghereș Ștefan.

În 1949 se întemeiază Biserica din Măgura Ilvei, prin Pop Buia Toader. În aceeași perioadă se mai deschid biserici în Borleasa, Chiuza, Parva, Sita - prin Murza Alexandru; Spermezeu, Ilișua, Purcărete, Piatra - prin Gavrilaș Gavrilaș și Bozieș - prin Nicolae Lupșa.

În partea a doua a anilor '50 se mai înființează biserici în: Poiana Ilvei, Sângeorzu Nou, Târpuiu, Dumitrița, Nimigea, Budești și alte localități. Biserica din Năsăud este fondată în anul 1974 de către pastorul George Mărcuș, fiind păstorită în prezent de Cifor Cornel.

La sfârșitul anilor '70 se mai autorizează bisericile din Rodna, Biserica „Filadelfia” Bistrița, Biserica din Strâmba. (Alte file de istorie se regăsesc în „Istoria credinței penticostale din județul Bistrița-Năsăud” - editura George Cosbuc - autor Dumitru Munteanu.

Evenimentul a continuat cu o masă rotundă moderată

de pastorul Buhai Cornel, care a avut invitați 4 păstori din județul Bistrița-Năsăud: Dumitru Petru, din Maieru, Ionel Bădița, din Rebrisoara, Costică Magda, din Dobric și Vasile Negrușier, din Nepos, care au evocat momente ce au impactat comunitățile pentecostale din județul Bistrița-Năsăud (foto jos).

Prin imnul „Ne vom aduce mereu aminte”, corurile reunite au prefațat mesajul evanghelic al președintelui Cultului Pentecostal, pastorul Ardelean Moise, inspirat din Epistola sobornicească a lui Iuda. Tema fundamentală a fost necesitatea întoarcerii omului la Dumnezeu, „la credința dată sfinților odată pentru totdeauna”, gata să ne înfățișăm, „fără prihană și plini de bucurie înaintea Slavei Sale”.

Mesaj de mulțumire a fost rostit și din partea președintelui Comunității Regionale Cluj, pastor dr. Vasile Bojor, care a rostit și rugăciunea de binecuvântare la finalul evenimentului.

La final, ultimul imn înălțat în cinstea lui Dumnezeu - „Vino cu mine” - a fost o chemare de a merge pe urmele predecesorilor noștri, o chemare de a duce mai departe „credința dată sfinților odată pentru totdeauna”.

Participanții au putut achiziționa cărți și reviste de la standurile amenajate în acest scop, păstrând astfel și în bibliotecile lor incursiunea celor 100 de ani de pentecostalism.

LIVIU ZEGREAN

Ai început o lucrare și ești blocat din pricina lipsei resurselor financiare? Cartea „Apel Divin” este foarte utilă pentru slujitorii care vor să adune resurse pentru o construcție de biserică, pentru un proiect social, pentru o lucrare de evanghelizare sau de misiune externă.

Dumnezeu este sursa, El poartă de grijă, dar, întotdeauna, El folosește agenții umani pentru a transmite binecuvântarea Sa. Este important să avem o perspectivă biblică, spirituală și curajoasă despre strângerea de fonduri, încât lucrarea să se facă după voia lui Dumnezeu, cu metodele Lui. Suntem parteneri cu Dumnezeu atunci când începem o lucrare de acest fel.

„Cartea lui Steve Shadrach, *Apel divin*, este una dintre scrierile clasice pe tema strângerii de fonduri pentru lucrare. Fiecare lucrător creștin și lider care are o viziune îndrăzneată trebuie să includă această carte în programa de pregătire pentru strângerea de fonduri. După cum spune autorul, noi mobilizăm oameni, nu bani. *Apel divin* te va ajuta să îți ajustezi lentilele credinței ca să poți vedea limpede că valoarea netă a lui Dumnezeu nu s-a schimbat din ziua creației și că El este consacrat finanțării misiunii Sale.”

ELLIS F. GOLDSTEIN – Director național pentru dezvoltare a Parteneriatului în Lucrare, Campus Crusade for Christ, SUA

Pentru comenzi: Editura Succeed Publishing,
Medgidia, str. Independenței, nr. 5, Jud. Constanța, cod: 905600
Telefon: 0744 623909 comenzi@succeed.ro www.succeed.ro

